

deholdes en Grund for en forøget Pension. Jeg maa desuden tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det dog ikke kan siges, at Rector Rosendahl, efter hvad der her i Motiverne er anført, har været uheldig, idet han nemlig i en Alder af 26 Aar blev Forstander for det lærde Institut i Fredericia, og i en Alder af 33 Aar ved en allerhøieste Resolution har faaet Afgang til saadanne Embeder, som ellers kun en vis Examen, som han ikke havde taget, skaffede Afgang til, og, naar man veed, hvad Examenstvasenet hos os har at betyde, maa det vistnok betragtes som en ikke ringe Begunstigelse; han er dernæst i en Alder af endnu ikke 45 Aar kommen i et Embede med en aarlig Indtægt af circa 2000 Rbd., og hans aarlige Indtægter have endogsaa i de senere Aar været henved 2500 Rbd., saa at det ikke forekommer mig, at man, naar man seer hen til Motiverne og, vel at mærke, ikke til Andet, deraf kan see, at hans Forhold have været af den Natur, at de indeholde nogen egentlig Begrundelse af, at hans oeconomiske Forhold ere saa særlig trykkende. Nu foreslaaer Regjeringen os, at vi skulle vedtage en Lov, ifølge hvilken vi forøge hans aarlige Pension fra 1,073 $\frac{1}{2}$ Rbd. til 1,431 $\frac{1}{2}$ Rbd., og han skulde da have denne Pension, efter omtrent i 16 Aar, at have været i kongeligt Embede. Major Hornemann, hvis Pension vi nylig have voteret, havde i henved 45 Aar været i kongeligt Embede, og Alt, hvad man har foreslaaet at yde ham i Pension, var dog, hvis jeg ikke tager feil, kun Noget over 1200 Rbd., og her vil man have 16 Aar lønnet med over 1400 Rbd. i Pension. Men, siger man, det er heller ikke de 16 Aar, man vil have lønnet med Noget over 1400 Rbd.; man paastaar nemlig, at kunne betragte Rector Rosendahl ikke som den, der i 16 Aar har været i kongeligt Embede, men som den, der har været det i 35, idet man ogsaa har betragtet hans Stilling som Lærer ved det lærde Institut i Fredericia som en Embedsstilling. Men det er ikke en Embedsstilling, idet Forstanderen for Institutet i Fredericia ikke er kongelig Embedsmand. Vel siges der i Motiverne, at Statskassen yder noget Bist aarligt til Institutet i Fredericia;

men, dersom det, at Statskassen yder noget Bist aarligt til et saadant Institut, skulde gjøres, at Forstanderen kunde betragtes som den, der paa en Maade derved kunde være berettiget til at faae Pension, saa vilde vi jo, at der i de sidste Aar ogsaa er ydet noget Bist aarligt til en heel Deel høiere Bønderkoler, og det er dog næppe faldet Nogen af os ind, at vi, idet vi have sat Statskassen istand til at give aarligt Tilskud til forskellige høiere Bønderkoler, derved skulle have givet Forstanderne for disse Skoler et Arav paa, at kunne betragtes som et Slags kongelige Embedsmænd og derved blive pensionsberettigede. Ifølge Pensionsloven er det kun den kongelige Embedsmand, som har Forbring paa Pensionsberettigelse, og jeg indseer ikke Andet, end at Pensionsloven i det Hele kun er berettiget, naar man gaaer ud fra den Ansættelse, at de kongelige Embedsmænd have en for ringe aarlig Lønning, hvorfor denne aarlige Lønning maa forhøies, forøges og forbedres ved at give dem Udigt til en bestemt Pension, naar de ikke længere kunne vedblive at være Embedsmænd. Derved er Pensioneringen af de kongelige Embedsmænd berettiget; men derved er ikke en Pensionering af dem, som ikke ere kongelige Embedsmænd, berettiget, og Rector Rosendahl maa, saa forekommer det mig, have sagt sig selv, og Enhver har kunnet sige ham det, at hans Ansættelse ved Institutet i Fredericia og den Arrække, i hvilken han vedblev at bestyre det, paa ingen Maade kan bidrage til at forhøie eller forøge hans Pensionsberettigelse. Dersom man derfor skulde finde det rimeligt at bestemme hans Pensionsberettigelse fra 1818, saa indseer jeg sandelig ikke, hvorfor man skulde blive staaende ved dette Aar; thi der staaer udtrykkeligt i Motiverne, at Rector Rosendahl i 1812 har været konstitueret ved den lærde Skole i Horsens, og saa indseer jeg ikke, hvorfor man skulde regne hans Pensionsberettigelse fra 1818 og ikke fra 1812, idet det One forekommer mig at være ligesaa rigtigt som det Andet. Men jeg kan for mit Vedkommende, idetmindste indtil Lovforslaget bliver ganske anderledes begrundet, end skeet er i de foreliggende Motiver, hverken gaae ind paa at regne hans Pensionsberettigelse fra 1818 eller 1812, og maa